

'En zij spraken in tongen van vuur' Handelingen 2: 1-13

Pinksteren, feest van de Geest, de wind en het vuur. Ondanks de verschillende talen die mensen spraken konden ze elkaar opeens verstaan. In de taal van het hart, de taal van de ziel. Want deze heeft geen woorden nodig. Is het niet precies zo met muziek en met zingen? Als in de stem van een mens de waarheid doorklinkt dan 'verstaat' iedereen het. Muziek gaat echt leven als de emotie wordt doorleefd en gevoeld kan worden door de muzikant of de zanger en de toehoorders. En pas als alles er mag zijn, alles gevoeld en doorleefd mag worden kan de zanger voluit zingen.

En dan gaat het op voluit leven lijken. Helemaal jezelf mogen zijn, in al je tekortkomingen en met al je talenten. Voluit tot bloei mogen komen.

Waarvan loopt jouw mond over? Voel jij je passie, je geestdrift, het vuur? Wat zet jouw in vuur en vlam? Waar zit jij vol van, wat geeft jouw voldoening?

Nu ik mijn hart volg komen er zulke prachtige dingen op mijn pad. Eén daarvan is het zingen met vrouwen uit het AZC en vrouwen uit Balk en omstreken. We verstaan elkaar pratend niet, maar zingend des te beter. Hoewel ik in het project al diverse 'problemen' ben tegengekomen overheerst de dankbaarheid voor dit prachtige werk. Ik merk bij mezelf een constante 'drive', maar ook dat ik dit werk 'moeiteloos' doe. Door zingen mag ik mensen verbinden en werken aan een heel klein stukje heling.

Ik gun ook jou deze ervaring, geheel passend in jouw situatie, bij jouw unieke persoon, jouw leven.